ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΕΘΕΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΡΙΤΗ: 24.00 - 0055

28.11.67

ΑΡ. Τ. R. 540
R 547

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (9) β

Μετά τον 8ο Παγκόσμιο πόλεμο η Γραμμή, υπό δημιουργική ηγεσία του Λουτόσλαβσκι, διαπιστώνοντας μια μακροχρόνια απάθεια στο οργανικό πρόβλημα των παραγωγών του ανδρικού. Η προσοχή του στρέφεται στη δημιουργία ενός αρμονικού σύγχρονου τραγουδιστικού λόγου. Αυτό μπορεί να δοθεί μόνο από ένα πολυπρόσωπο κινούμενο πλαίσιο, μέσα στο οποίο θα μπορούν ν' αναπτυχθούν μια σειρά μελοδικές γραμμές, αρχίζοντας από απόψε. Μέχρι τέλους η ανθρωπολογία μιας σειράς τύπων σε μια δημιουργική σύνθεση. Η ιστορία αυτή θα στο δημιουργικό έργο μονοπάτι του Λουτόσλαβσκι το μοντέλο των Πέδρογας. Η όλων χαρακτηριστικά μια δροσερό έργο, σαν όμως άπτεται με τα σύγχρονα μια ~~στο~~ ηχο ενοργανωμένη ζεστασιά του σε μια μόρφο των νεανικών οργανικών. Πέντε χρόνια χωρίζουν το μοντέλο του Πέδρογας από το έργο αυτό θα σε μεταδώσουν με ενθουσιασμό. Το Ονειρο σε μια μόνο πράξη. 166 για 2 βιολιά, βιόλα, βιολοντσέλο, μαντολινάτο, κρουστά, κόρνο και φλαουτάκι. Όλων και το Δεύτερο του μεγάλου τραγουδιστή Μιλτιάδη, ένα και το Ονειρο του λυρικού τραγουδιστή ερμηνεύεται σαφώς από μια ορχήστρα δωμάτιου

Μπορεί κανείς Serenades του 18ου αιώνα. Αλλά η πρωτοτυπία χάνεται αμέσως στη διάταξη των 6 κομματιών του Οκτέτου, αφού και στις δύο διαφορετικές φόρμα σονάτας, υπάρχει δυνατή των τραγουδιών χρωματίζουν το έργο με ένα αξιοπρόσεκτο τόνο μελαγχολίας. Μια ώρα ξεκίνημα μαδάρα συμφωνικού τραγουδιού φορτώνει το πρώτο θέμα σαν ένα ιδιόρρυθμο ρεφρέν. Το δεύτερο θέμα του τρίο μοιάζει σαν ένα ανάλαφρο ανδαντίνο κόμπο του Λουδοβίκου. Andante con moto ένα το δεύτερο ~~κομμάτι~~ μέρος του έργου, που τραγουδιέται από μια μακρόσυρτη μελωδία του κλαρινέτου σιγανά και γεμάτη διακοσμητικά στολίδια. Σε αντίθεση με τη μελωδία αυτή έρχεται το δεύτερο θέμα πιο σοβαρό. Το μεγάλο Scherzo (Allegro vivace) τραγουδιέται από ένα τρίο στην ύφεση διάθεση και θυμίζει αρχαίο Lied. Το Andante con moto αποτελεί μια σαρωτική σύνθεση του τραγουδιού θέματος και ενδείκνυται αρχικά σε ένα γαλαρό θέμα και το κλαρινέτο. Το θέμα αυτό παραφράζεται 7 φορές από τη σολίστα και τα δίνει ευκαιρία να εξαιτίας σε μια γαλαρά τα σε διαφορετικές μελωδικές εκφράσεις. Μόνο ανάμεσα στις φορές αυτές μια μελωδία μπαίνει ένα μικρό τραγούδι. Το τελευταίο μέρος, ένα Presto, αποτελείται από μια αξιόλογη ενορχήστρωση ενός τραγουδιού, σαν μια τηγανιστή coda. Το γρήγορο μέρος μια φρενιασμένη Allegro σαν τραγούδι έχει κοινό χαρακτήρα με το αρχικό μέρος του έργου, μια αξιόλογη συμφωνική ενορχήστρωση ενός δεξιοτέχνη πιανίστα και ένα γεμάτο τραγούδια αισιοδοξίας και ανθρωπιάς τραγούδι διάθεσης. Το ύφος αυτό το έργο δε σε κάνει τίποτε άλλο παρά μόνο τη μελωδία μιας Φραγκισκανής μοναχής Βεγγίνα

[OKTETT - F-DUR OP. 166]

ΟΠΙΣΘΕΝ

• Δεν μελετήσαμε το ~~[illegible]~~ Ανάτυπο του Καθηγητή σελ. 166 γιατί δύο βασικά, βάσει, βιογραφικά, πληροφορίες, μας λείπουν καθώς και κάποιο ένα δημοσίευμα # ~~[illegible]~~ Εδώ περιέχονται τα συμπεράσματα και τα νέα στοιχεία. Η αναφορά στο Μουσείο Πορφυρίου του Μεσσήνης πιθανοπαρεμφίβολη υπάρχει.

[ΣΗΝΑ]

[ΠΑΦΑΓΟΓΗ: Κ. ΓΙΑΝΝΙΣΗ]

Ίσως λόγω του αρχαιολόγου Δημοσθένη Δαμασκίου και Βεσσαρίωνος του Μεγίστου.

[ΑΝΕΘΕΝΤΟ]